

PONIEDZIAŁEK 10 Stycznia 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzien godzina	Bar. do 0° R.			Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr		Stan Atmosfery	Zjawiska w powietrzu i rożne uwagi.	
	w miar. paryż.									
7	6 ¹¹	27	5.	64	-14.	50.	52	Wschodni słaby	Pochmurno	Mgła
	2		4.	44	-10.	40	78	Wschodni „	Pogoda	
	10		4.	56	15.	80	46	Wschodni „		

Wiadomości krajowe.

— Wiedeń 2 Stycznia. —

Foglio di Verona pisze z Werony pod d. 22 grudnia: *Gazzetta Privilegiata di Luca* donosi pod dniem 29 listopada, że w naszym mieście z powodu odśpiewania hymnu na cześć Piusa IX. przyszło do starcia sług policyjnych z ludem i że z obu stron zostało kilku zabitych i rannych. Co do nas poczytujemy to za obowiązek tokańskiemu dziennikowi dać zapewnienie, że wspomniany hymn nie był tu śpiewany i że nie przyszło do starcia policyjnych z ludem i dla tego nie było ani zabitych ani rannych. Żałować tylko trzeba, że podobne wiadomości z rozmysłu wynajdywane rzucają niekorzystne światło na lud odznaczający się wiernością poddanych i zamiłowaniem w porządku i spokojności publicznej.

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 31 Grudnia. —

Journal des Débats donosi dziś w nadzwyczajnym numerze o godz. 1 po północy: „Dowiadujemy się właśnie, że księżniczka Adelajda, siostra króla, od kilku dni słaba, w tej chwili znajduje się w bardzo niepokojącym stanie zdrowia. Król, królowa i cała rodzina królewska zgromadzili się około łóżka J. K. Wysokości i zostają w największej obawie. Przywołano plebana od Sgo Rocha dla niesienia dostojnej księżniczce pociechy religijnej.“ Między nowościami rannymi na końcu swego pisma zawiera dziennik ten wiadomość o zasłej śmierci księżniczki, która nastąpiła około 4 godziny rano.

Wczorajsze posiedzenie deputowanych zakończyło się obiorem sekretarzy. Wypadek był również korzystny dla rządu jak poprzednie obiory prezesów i vice-prezesów.

Jzba parów mianowała już kommissyę adresową, która bezzwłocznie przystąpiła do swjej czynności.

Constitutionnel donosi o nocie rządu francuzkiego do wielkich mocarstw przesłanej z propozycją tej treści, że wielkie mocarstwa będą się uważać za uwolnione od zobowiązań względem Szwajcaryi traktatem zawarowanym, skoroby sejm związkowy traktat z r. 1815 zerwał.

Właściciele plantacyj cukrowych w zamorskich posiadłościach francuzkich są w wielkim kłopotcie z powodu konkurencji cukru burakowego we Francji wyrabianego teraz w tak znacznej ilości że dalszej reprodukcji cukru kolonialnego widocznie zagraża, pomimo to że równiej ulega opłacie. *Journal des Débats* sądzi, że kolonisci jedynie nadaniem wyższej doskonałości swemu wyrobowi będą w stanie wytrzymać konkurencją z cukrem burakowym.

Onegdaj aresztowano Notaryusza Outrebon, szefa batalionowego drugiej legii gwardji narodowej i oficera legii honorowej, z rozkazu ministra sprawiedliwości. Powód aresztowania ma być fałszerstwo i przeniewierzenie się powierzonych pieniędzy; deficyt dochodzi do 1,600,000 fr.

Po skończonem posiedzeniu izby deputowanych wszyscy członkowie udali się do Tuileryi dla wynurzenia królowi żalu z powodu śmierci J. K. Wysokości księżniczki Adelajdy, która dzielając losy brata różnyen doznawszy kolei, w 71 roku życia z tym rozstała się światem. Król utracił w niej jedyną najlepszą siostrę i poradniczkę, bez której zdania nigdy do żadnego nie przystępował czynu, ubodzy zaś widzą się pozbawieni dobroczynnej ręki która ich skrycie hojnie wspierała.

— Londyn 30 Grudnia. —

Wczoraj J. K. Mość przyjmowała w zamku Windsorskim księżną i księżnę Vitoria (Espartero).

Z powodu często wydarzających się nieszczęść w żegludze parowej w porze nocnej, Admiralicya rozporządziła, że oddad królewskie statki parowe dwa mają odmiennie przyjąć sygnały, t. j. gdy na kotwicy spoczywają, mają mieć pojedyncze światło, a gdy kursują, trzy różnokolorowe, t. j. białe, zielone i czerwone. Urządzenie to od wielu towarzystw żeglugi parowej już przyjętem i wprowadzonem zostało.

— *Od granic Szwajcarskich.* —

Według najnowszych i dokładniejszych obliczeń w wojnie domowej poległo 48, a 258 odniosło rany.

Teraz rozpoczęła się druga wojna, ale zamiast krwi rozlewu, atrament czerni stronnictwa sobie przeciwne, a pióro wzywa do walki dziennikarskiej. Radykaliści stanowiący na teraz większość mają około 50 pism treści politycznej, a ich przeciwnicy liczą swoich do 30 tylko, dla tego że po upadku ich sprawy wiele pism jej poświęconych wychodzić przestało. Głównym przedmiotem terażniejszej polemiki dziennikarskiej jest zamierzona rewizya konstytucyi związkowej, która w tym roku do skutku przyjść ma, byle tylko nowój burzy nie sprowadziła, na którą Szwajcaryja przedewszystkiem przygotować się powinna, aby ją nieprzygotowaną nie zastała i nie pozbawiła samoistości politycznej.

— *Rzym 23 Grudnia.* —

Papieżkie poselstwo do Konstantynopola przeznaczone odpłynię w tych dniach na sardyńskiej fregacie parowej z portu Civitavecchia. Sułtan miał już okazać zamiar wysłania części swój floty na uroczyste jej przyjęcie.

— *Florencya 15 Grudnia.* —

Wszystkich oczy są teraz zwrócone na Parmę i przyszłe postępowanie nowego władcy. Dla państwa Toskańskiego zaszła zmiana tę przynosi korzyść że je uwalnia od umówionego płacenia po 9000 skudów miesięcznie za odstąpienie Xięstwa Luki. Co do Pontremoli i Bagnone dotychczasowe układy prawdopodobnie z powyższego powodu nowój ulegną zmianie.

— *Modena 23 Grudnia.* —

Austryackie wojska posilkowe dwa bataliony piechoty i jeden szwadron dragonów zajęły wczoraj miasto; poczem nastąpiły aresztowania kilku osób; po wszystkich ulicach przeciągają patrole, a konie dragonów stoją nierozkulbaczone. W pałacu xiążęcym rozdano 300 karabinów między sług dworskich, dla uzbrojenia ich przeciw możebnemu napadowi.

— *Lizbona 16 Grudnia.* —

Dziś ministeryum podało się do dymissyi; królowa przyjęła ją i na dniu tym jeszcze podpisała skład nowego gabinetu z samych stronników Costa Cabrala, na którego korzyść wybory ukończone wypadły. Stolica była spokojną. D. 2 styczn. królowa osobiście zagai posiedzenia kortezów.

JENA i AUERSTAEDT.

Z historii Konsulatu i Cesarstwa.

(przez Thiersa.)

(Ciąg dalszy.)

Xiążę Brunszwicki mógł wprawdzie być prześcignionym, oddzielonym od Saxonii, szybkim pochodem Napoleona nad Elbę, może uprzedzonym w Berlinie, ale nie mógł być w żadnym razie otoczonym i zmuszonym do poddania się. Czy przegrałby batalję nad Saalą, czy zostałby uprzedzonym nad

Elbą, miał zapewniony odwrót do Magdeburga i niższej Elby, a chociażby tam przybył w rozspyce i złym stanie uniknąłby zawsze otoczenia na rozległych płaszczynach północy, któremu austriacy, ulegli wpędzeni w stanowisko bez wyjścia pod Ulmem. Zresztą armia jenerała Mack liczyła najwięcej 70,000 ludzi. Xiążę zaś Brunszwicki miał ich 144,000 złączywszy się z xięciem Weimarskim, a taką armię nie łatwo jest otoczyć i zmusić do złożenia broni. Lecz kiedy chciano tak zapalczywie walczyć, tak pragniono spotkania się z Francuzami tak dalece że nawet myślano wyjść za góry i uderzyć na nich we Frankonii, dla czegoż więc, kiedy ich spotkano nareszcie na doskonałym dla siebie stanowisku, dla nich nader trudnym, dla czegoż nie ustawiono się tam w massie, żeby ich potem wrzucić w głębokie i kamieniste łożysko Saali, skoro tylko poważą się wyjść na wzgórze. Lecz znikła wszystka krew zimna, skoro nieprzyjaciel którego wyzywano z daleka, przybliżył się, skoro pod Schleitz i Saalfeld, armia pruska ukazała się tak bardzo mało wyższą od armii austriackich.

Xiążę Brunszwicki, niecierpliwie pragnąc uniknąć nieszczęsnego losu jenerała Mack, postanowił natychmiast ruszyć z obozu, i pospieszyć nad Elbę forsownemi marszami, zastaniając się Saalą, co pociągało za sobą wydanie Lipska, Drezna i całej Saxonii Francuzom. Xiążę Hohenlohe zbyt późno przeszedłszy za Saalę, obozował na wzgórzach Jeny. Xiążę Brunszwicki rozkazał mu pozostać tam żeby zamknąć to przejście, gdy tymczasem główna armia, ciągnąc z tyłu armii Szląskiej, przejdzie Saalę w Naumburgu a ztamtąd pójdzie w dół aż do Elby.

Polecił jenerałowi Ruchel zatrzymać się w Weimarze czas potrzebny do połączenia się z przednią strażą, wyprawioną niepotrzebnie na rekonesans przed puszcze Turyngską, sam zaś, zabrawszy pięć dywizyi, głównej armii postanowił ściągnąć obóz 13go, iść wielkim traktem z Weimaru do Lipska aż na most Naumburski, zostawić w tym punkcie trzy dywizye na obserwacyi, a z dwoma resztującymi zapewnić sobie przejście na Unstrucie, rzecze wpadającej do Saali; przebywszy zaś tę przeszkodę, ściągnąć trzy dywizye zostawione w Naumburgu, przyswajając do siebie xięcia Hohenlohe i jenerała Ruchel, pozostałych w tyle, a następnie ciągnąć brzegami Saali aż do ujścia téj rzeki do Elby, w okolicy Magdeburga.

Taki plan odwrotu ułożył sobie xiążę Brunszwicki. Nie warto więc było opuszczać linii obronnej Elby, od której nigdy oddalać się nie należało, żeby tak prędko wracać na nią i z tak wielkim niebezpieczeństwem.

W skutek tego, armja główna otrzymała rozkaz wyruszenia natychmiast, 13 paźd. — Xiążę Hohenlohe odebrał polecenie zajęcia wzgórz Jeny i zamknięcia tego przejścia, kiedy pięć dywizyi xięcia Brunszwickiego, opuściwszy Weimar, stanąć miały wieczorem na noc w Naumburgu. Te pięć dywizyi miały iść w przerwach milowych jedna za drugą, i robić po sześć mil dziennie. Nie takie to pochody odbywali Francuzi kiedy chcieli ważny cel osiągnąć. Po opuszczeniu Weimaru, jenerał Ruchel miał go zająć bezzwłocznie. Gdy te wszystkie

rozporządzenia wydano i przesłano tym co je wykonać mieli, armia księcia Brunszwickiego ruszyła w pochód, mając na czele króla, książąt, królowę nawet, a taką masę bagażów wiodła za sobą, że wszelkie poruszenie było niepodobnym. Armaty tak już blisko słyszeć się dawały, że królowa nie mogła dłużej zostawać w głównej kwaterze bo to stawało się niebezpiecznym dla niej saméj, a króla ciągle niepokoiło. Król musiał jej formalnie polecić żeby odjechała się nareszcie ze łzami w oczach, nie wątpiąc już od bitew pod Schleitzem i Saalfeldem, o złowrogich następstwach tej wojny.

Kiedy tak książę Brunszwicki ciągnął do Naumburga, książę Hohenlohe, zostawszy na wzgórzach Jeny w 50 tysięcy wojska, i mając w tylnéj straży generała Ruchel z 18 tysiącami, zajął się uporządkowaniem cokolwiek swojego wojska, rozesłał w okolicę wozy dla zebrania żywności, szczególnie dla przyniesienia niejakiéj ulgi Sasom, którzy niezmiernie rozjątrzeni i niezadowoleni byli. Dzieląc zdanie księcia Brunszwickiego że Francuzi ciągną ku Lipskowi i Dreznu, żeby pierwéj stanąć nad Elbą, nie troszczył się bynajmniej o miasto Jenę i mało zwracał uwagi na wzgórze po za tém miastem będące.

W czasie tego samego popołudnia, 13 paźd. Napoleon, jakéśmy widzieli, szybko przeniósł się z Gera ku Jenie, prowadząc za sobą wszystkie siły. Przybył tam osobiście koło południa. Marszałek Lannes, poprzedziwszy go tam, wyglądał niecierpliwie jego przyjazdu. Nie tracąc ani chwili, siedli obydwu na koń, i pojechali rozpoznać położenie miejsca. Pod samą Jeną dolina Saali rozszerzać się zaczyna. Prawy brzeg, po którym szli Francuzi, jest niski, mokry, łączysty. Przeciwnie, brzeg lewy, zajmowany przez Prusaków, przedstawia strome wzgórze, które prostopadle panują nad miastem Jeną, a na które wstępuje ciasnemi, krętymi wązami, zacięzionemi lasem. Po lewéj stronie Jeny, rozciągający się wąz, mniej dziki i stromy, zwany Mühlthal, obejmuje wielki trakt z Jeny do Wejmaru. Droga ta idzie najprzód głębią Mühlthalu, potem w górę się podnosi naksztalt ślimaka i rozwija się na wzgórze z tyłu. Niezmiernie silnego trzebawy szturmowi żeby dobyć tego przejścia, otwartszego wprawdzie

od innych, ale strzeżonego przez znaczną część pruskiego wojska. To téż ani myśleć było o dostaniu się tamtédy na wzgórze, dla stoczenia bitwy z Prusakami.

Lecz inny znalazł się sposób. Śmiałe tyraliery Lannesa, zapuściwszy się w wąwozy u wyjścia z Jeny napotkane, zdołali dostać się na główne wzgórze i ztamtąd nagle postrzegli armię pruską, obozującą na wzgórzach po lewym brzegu Saali. Wsparci niebawem kilku oddziałami z dywizyi Suchéta, zrobili sobie miejsce, odparciem przednich poczt generała Tauenzien. Tak więc śmiałością żołnierzy Napoleona, zdobyte zostały wzgórze panujące nad lewym brzegiem Saali, ale drogą nieszczęściem dla artylerji nie bardzo dostępną. Tam to Lannes zaprowadził Napoleona, pośród nieustannego ognia tyralierów, który rekonesanse czynił bardzo niebezpiecznemi.

Główne z wzgórz panujących miastu Jenie nazywa się Landgrafenberg, a od pamiętnych wypadków których było widownią, otrzymało od mieszkańców nazwę Napoleonsberg. Najwyższe jest ono w tej okolicy. Napoleon i Lannes, poglądając z tego wzgórza na okoliczne pola, obróciwszy tyłem do miasta Jeny, widzieli po prawéj stronie Saale płynącą krętym, głębokim, zarosłym wązozem, aż do Naumburga, który leży o sześć czy siedm mil od Jeny. Widzieli przed sobą faliste i wzgórkowate przestrzenie, ciągnące się daleko, i zniżające się znacznym spadkiem ku dolince Ilm, w głębi której leży miasto Weimar. Postrzegli na lewo wielki trakt z Jeny do Weimaru, podnoszący się szeregami płaszczyzn pochyłych z wazwozu Mühlthal na te wzgórze i biegnący w prostéj linii do Weimaru. Te pochyłości, idące jak powiedzieliśmy naksztalt ślimaka w górę, Niemcy nazywają *Schnecke*. Na samym tym trakcie z Jeny do Wejmaru uszczębloną była armia pruska księcia Hohenlohe, ale trudno było oznaczyć jej siłę. Odległość zaś niedozwalała wykryć korpusu generała Ruchel w Weimarze stojącego. Toż samo i wielkiéj armii księcia Brunszwickiego, który idąc z Wejmaru do Naumburga, skryty był w zagubach doliny Ilmu.

(d. c. n.)

Doniesienia Urzędowe.

CENY ZBOŻA
Na Targowicy publicznej w Krakowie w trzech gatunkach praktykowane.

Dnia 3 i 4. Stycznia 1848 roku.	1. Gatunek		2. Gatunek		3. Gatunek	
	od	do	od	do	od	do
	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.	zł. gr.
Korzec Pszenicy..	—	37	—	35	—	32
„ Zyta	—	29	—	26	—	—
„ Jęczmieni.	—	26	—	23 15	—	21
„ Owsa	—	14	—	13	—	12
„ Grochu.	—	—	—	—	—	—
„ Jagiel	—	58	—	56	—	—
„ Rzepak.	—	—	—	—	—	—
„ Wielogro	—	—	—	—	—	—
„ Ziemiaki	—	—	—	—	—	—
„ Koniczyny	—	—	—	—	—	—

Centnar siana od złp. 3 gr. 17, do złp. 2 gro. 27.

„ słomy od złp. 3 gr. 28, do złp. 2 gro. 24.

Korzec Marchwi od złp. 11, do złp. 12.

„ Buraków od złp. 9, do złp. 10.

Kopa Karpiełi od złp. 5, do złp. 6.

„ Kalarepy od złp. 3, do złp. 4.

„ Pietruszki od złp. 1, do złp. 2.

„ Perów od złp. 2, do złp. 3.

„ Selerów od złp. 2, do złp. 4.

Sporządzono w Biórze C. K. Kommiss. Targowego.

Kraków d. 5 Stycznia 1848 r.

C. K. Kommissarz Targowy
W. Dobrzański.

Exitations = Strafbindung.

Wegen Subarenbrunnener Sicherstellung der Milch. Statthalter Verpflegung Erfordernisse auf die Zeit vom 1ten April bis Ende Juli 1848. wird 10 Säner 1848. Zu Chrzanow für die Station Chrzanow et Conourenz am 13. Säner 1848.
 Zu Podgorze für das königl. Gebiet und Krakau eine öffentliche Reichhandlung abgehalten werden.
 Jeder Unternehmer muß mit einer 7. perzentigen Caution der, der Reichhandlung Commiffion noch unbekannt Conourent zugleich mit einem Drittobrigtheitschen Zeugnisse versehen sein, ansonsten befehle für Exitation nicht zugelassen wird.
 Bericht von Seiten der k. k. Polkei Direction unter Mittheilung des diensthäligen Statthalter Erforderniß Quaverbes zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.
 Krakau am 5. Säner 1848.

k. k. Polkei Director errrant.
 Smidowicz.

§ 1 u § 10 c i §

Über die im Subarenbrunnenge stöber zu stehenden Militär-Verpflegung-Verordnungen.

Die Erforderniß besteht		M o n a t l i c h								Stehenstehende Erforderniß wird zur Subarenbrunnenge handelt auf die Nachzeit.			
In	am	Stationen	täglich per Portionen			Lagerstroh Gebinde à 12 Z.				im Winter	im Sommer	von	bis
			Brod à 5½ Loth	Hafer à 1½ Meß	Heu à 10 Z.	Streuastroh à 3 Z.	im Winter	im Sommer	im Winter				
Chrzanow	10 Säner 1848	Chrzanow Wieliczka	678	5	4	300	4	6	3	27	1. April	31 Juli 1848.	
Wieliczka	12 Säner 1848	Niepolemicze	—	—	—	16	—	—	—	—	1. Mai	" "	
Podgorze	13 Säner 1848	Podgorze	606	—	302 1/2	—	—	—	10	8	1. April	31 Juli 1848.	